

שו"ת אגרות משה אבן העזר ח"ד סימן ז ד"ה והנה אף

גיורת הנשואה ליהודי וחזרה לסורה, אם צריכה גט.

והנה אף שלשון הרמב"ם בפ"ג מא"ב הי"ז בנתגייר בשביל איזה דבר שהוא גר וחוששין לו עד שיתבאר צדקתו, מ"מ הא מסיק ואפילו חזר ועבד כו"מ ה"ה כישראל מומר שקידושיו קידושין ולפיכך קיימו שמשון ושלמה נשותיהן ואע"פ שנגלה סודן, נמצא שאין זה לדינא ולא ידוע לאיזה דבר חוששין לו עד שיתבאר צדקותו. וכן מש"כ בהט"ו לא דוחין אותן אחר שטבלו ולא מקרבין אותן עד שתראה אחריתם, לאיזה דבר הוא, ואולי לענין החיובים דנאמר בגר שלא קרבו אותן לזה עד שיתברר צדקתו, עכ"פ לדינא דהגרות סובר גם הרמב"ם דהוא גר אף שלאחר זמן חזר לסורו, וא"כ היא אשתו וצריכה גט. ומה שנעשית עוברת על דת הנה מה שאיכא חיוב לגרשה הוא דוקא כשמכשלת אותו באיסורין ולא באיסורין שעוברת לעצמה כדאיתא ברא"ש כתובות פ"ז סימן ט' וכן הוא בח"מ ובב"ש סימן קט"ו, אבל הא כיון שאינה טובלת במקוה מאחר דאינה רוצה לשמור דיני התורה וא"כ אין לך מורדת גדולה מזו, אבל הא משמע שהבעל אינו שומר דת והוא בועל נדה במזיד כל הימים וממילא אינה מורדת, ולא היה לנו בכלל להזדקק לפושעים כאלו לבקש להם היתרים מחרם דרגמ"ה.